

Çocuk gözüyle '96

T.C. BAŞBAKANLIK GAP BÖLGE KALKINMA İDARESİ BAŞKANLIĞI

1996

*GAP KONULU
RESİM, ŞİİR, KOMPOZİSYON
ALBÜMÜ*

T.C. BAŞBAKANLIK GAP BÖLGE KALKINMA İDARESİ BAŞKANLIĞI DOKUZAYRAK SİĞİRÇİ	
KER NO	76-D
EMİRBAŞ ID	5162

ÖNSÖZ

Milli Eğitim Bakanlığı ile işbirliği yaparak gerçekleştirdiğimiz "Okullararası GAP Konulu Yarışmalar"dan beşincisi de tamamlanmış bulunmaktadır. Elinizdeki Albümde 1995-1996 öğretim yılında yapılan yarışmalarda derece alan resim, şiir ve kompozisyonlar bulunmaktadır. Eserlerin tetkikinden, Güneydoğu Anadolu Projesi'nin çocuklarımızın yüreklerinde ve beyinlerinde ne derece doğru bir imajla yer aldığı anlaşılmaktadır.

Yarışmaya katılan bütün öğrencileri ve öğretmenleri candan kutlar, başarılarının devamlı olmasını dilerim.

*Dr. İ.H. Olcay ÜNVER
GAP İdaresi Başkanı*

Sevgili Çocuklar!

GAP'ın Getireceği Bütün Güzelliklere Layıksınız...

Okullararası GAP Konulu Yarışmalar ile ülkemizin gözbebeği, dev Güneydoğu Anadolu Projesini çocuklarımıza ve gençlerimize daha iyi tanıtmayı ve benimsetmeyi amaçladık. Her yıl bu yarışmalara, ülkemizin dört bir köşesinden öğrenci ve öğretmenlerimizin gösterdiği ilgi, bizi geleceğe yönelik olarak daha da yüreklendirmekte ve gelecek nesiller için daha güzel bir Türkiye yaratma konusunda heyecanımızı, çalışma gücümüzü arttırmaktadır.

GAP, topyekün bir bölgesel kalkınma projesi olarak, doğal kaynaklarımızın geliştirilmesi hedefinin de ötesinde, doğrudan insan hayatını etkileyecek, sosyal, ekonomik ve kültürel yaşantıyı zenginleştirecek değişimleri hedeflemektedir.

Bu heyecan ve ilham verici değişimin çocuklarımıza ve gençlerimize verdiği umut ve coşkuyu kültür ve sanat boyutuyla bir tanıtıma dönüştürmeyi amaçladık.

Sevgili öğrencilerin yarattıkları eserler bu amacımıza ulaştığımızın en canlı kanıtlarıdır.

İnanıyoruz ki, gelecekte daha aydınlık bir Türkiye yaratılmasında, çocuklarımızın bu inançlı ve bilinçli sahiplenışıyle GAP, haklı yerini bulacak ve gerçekten başarılacaktır.

Yarışmaya katılan, ödül kazanan bütün öğrencileri ve onlara GAP'ı öğretmede değerli katkılarda bulunan öğretmenlerini gönülden kutluyor, hepimize saygılar sunuyorum.

Abdülkadir AKSU
Devlet Bakanı

T.C. BAŞBAKANLIK GAP BÖLGE KALKINMA VE İZMİR BAŞKANLIĞI DÖRÜMANIŞTIRMA VE İZMİR	
YER NO	
DEMİRBAŞ NO	

TÜRKİYE RESİM BİRİNCİSİ

Tuğçe TAŞÇEKEN
Sabiha Hanım İlköğretim Okulu
ADAPAZARI – SAKARYA

TÜRKİYE KOMPOZİSYON BİRİNCİSİ

İNSANLIĞA DAVET

Ey İnsanoğlu!

Yıllarca bugünü bekledim ben. Bu günün hayaliyle yaşadım. Bugün benim düşüncüm, bugün benim şölenim var. İşte sizi bu büyük ve görkemli şölene çağırıyorum. Bu sadece benim şölenim değil, tüm insanlığın şölenidir. Bu çağırım Türk Ulusunun sevincini paylaşmaya açık bir davetiye-dir.

Yüzyıllardır çaresizlikten ağlayan Anadolu artık sevinç gözyaşları dökerek, uykularımızda gördüğümüz o güzel düşlerin bütünüyle gerçekleşmesine az bir süre kaldı. Anadolu'ya damar damar uzandığımda onuç evladım görevlerini yapacaklar. İşte o zaman Türkiye, büyüyüp güçlenecek ve dünyanın sayılı ülkeleri arasına girecektir. Bu büyük yapıt Türklerin teknolojideki üstünlüğünün kanıtıdır. Bu teknolojiyle benim sevincimi, Harran'ın suya doyasunu, Anadolu insanının acısının dinişini göreceksiniz. Bir daha sesleniyorum: Harran'ıma kavuşmama, hepimiz, hepimiz davetlisiniz!

Ey Mehmet Ağa!

Sen de davetlisin bu şölene, daha ne diye bekliyorsun? Dönsene toprağınal Büyük kentlerde yok olup gitmedi mi çoğunun çocuğun? Bensizlikten gitmedin mi o koca İstanbullara? Yüreğin kan ağlayarak geride bıraktımadın mı ananı, babanı, kardeşini, yakınlınu? Hani ağılıyordun buradan ayrılrken: "Koca şehirde ne ederiz? diye. Bak işte ben buradayım. Sil artık gözlerinin yaşını. Memleketine geri dön. Bundan böyle susuzluktan çatlamayacak toprakların. Yemyeşil gelinlikler giydireceğin dağa taş. Sapsarı taçlar takacağın başlarına. Artık açılmayacak "Toprağın ölüyor" diye. Her karış toprağın suya boğacağım. "Ne istersen yetişir" diyeceğim, sana. Daha ne bekliyorsun? Toprakların, evini, ocağın ağır oldu sensiz burada.

Ya sen Hasan Emmil!

Sen değil miydin "Elektrik yok" diye buradan giden? Alışıldın mı oralara? Özlemedin mi memleketini? Bak buranın da elektrigi var artık. Hem de istediğin kadar. Benimle indii yıldızlar yeriyüzüne. Burada da dönmeye başlıyacak sanayinin çarkı. Ben demedim mi sana: "Gitme, biraz daha sabret!" diye. Bak, işte tutum sözümü. Haydi, dön evine!

Hacer Anal!

Sen de ağılama, sil gözyaşını. Oğlun dönecek Almanya'dan, İstanbul'dan, İzmir'den, Ada-na'dan... Ona böyle imkanlar yaratacağım ki bir daha gitmeyecek gurbete. Bağırna basacaksın onu yeniden, evlat özlemin bitecek.

Ya seni Gökçe Kız, ya seni Kara Oğlan!

Siz hala niye ağlıyorsunuz ki! Neden bu hüznünlü bakışları! Bilmiyor musunuz, benle birlikte sizin için buraya çok parklar yapılacak, oyuncaıklar gelecek. Sevinç çığlıklarınız karışacak kuş-ların civıllıklarına. Kitap, defter, kalem olacağım elinizde. Büyük okullara gidip, birer yıldız olaca-sınız çevrenizi aydınlatan. Bak yıllarda sizin için umut var, güven var, huzur var. Sil yüreğindeki korkuyu. Hadi gülümsel!

Hey Türkiye!

Görmüyor musun gücümü? Haydi gel, yatırım yap bana. Ben senin geleceğinin! Senin var-lığının ve bağımsızlığının garantisiyim. Atatürk'ün "Siyaset, askeri başarılar ne kadar büyük olursa olsun, iktisat başarılarıyla taçlanmazlarsa kazanılan zaferler yaşayamaz. Ulusal egemenlik iktisat egemenliğine geçilendir" öğüdünü tutan, güçlü bir ekonomi için gel, elele verelim.

Hey Avrupa!

Sen de yok ki benim büyüklüğümde eş bir tane daha. Bak bana! Bende Türkiye'nin gele-ceğini göreceksin... Zengin, gelişmiş, uygar Türkiye'nin geleceğini... Haydi dostluğunu göster bana!

Hey Tüm Dünya!

Bakin bana! Baştan sona Türkler'in eseniyim ben. Her karışında, her toprağında, her çivi-sinde, her damlasında buram buram Türkiye kokanım ben. Bir teknoloji harikasıyım. Ne o? Bu kadirlik da övünemez miyim? Çok görmeyin bırakın biraz övüneyim. Bu benim hakkım. Halkımız az mi emek verdi bana. Olmazı öldürdüler, akması aktırdılar, gülmezi güldürdüler.

Çağırılmırsınız halkımın şölenine. Bu şölenler boşuna değil. Şu anda bile tam kapasitemle çalışmadığım halde sevindirebiliyorum birçok insanı. Hele bir de bütün gücümle çalışayım, siz o zaman görün beni! Bir cennet doğacak adı Harran olan. O cennet halka halka genişleyecek, tüm Güneydoğu Anadolu'yu, tüm Türkiye'yi kaplayacak.

Eskiden boşa akıyorduk kanım, canım. Üzülyordum, Türkiye'nin çaresizliğine. Sonra bir gün bir çivi çakıldı. Sonra bir tane daha çakıldı. Sonra bir tane daha... Ve şimdi neredeyse on üç candanarım var. On üç ayrı yerde alıyor kalbim. Artık boşa akmayacak cana canı katan kanım. Kanımdan kan, canımdan can vereceğim yeni nesillere. Onları başkalarına muhtaç etmeyeceğim. Susuz bırakmayacağım. Çiçekler gibi, fidanlar gibi büyüyüp gelişecekler. Olgunlaşıp meyve verecekler. Sonra başka tohumlar, başka ağaçlar... ve özlemler beklediğim günler gelecek. Temiz, sağlıklı, başı dik, yurdunu ve ulusunu seven bir nesil yetişecek sıcak kucakımda.

Hala tanıyamadınız mı beni?

Ben Fıratım.

Ben Dicle'yim.

Ben Harran'ım, ben Güneydoğu Anadolu'yum.

Ben Mehmet Ağa'nın özlemi. Hasan Emmi'nin yıllardır beklediği, peşinden gittiği elektrigim, aydınlığım.

Ben Hacer Ana'nın evladının güvencesi ve sevinciyim.

Ben Gökçe Kızların, Kara Oğlanların oyuncuğu, parkı; kitabı, defteri, kalemi ve okuluyum. Onların yarınyım, düşleniyim, umutlanıyım. Özvenlerinin, çabalarının karşılığıyım.

Tüm Türkiye'yi çağdaş uygarlık düzeyinin en yukarılarına çıkarabilecek yolum.

Ben tüm dünyanın gıptayla baktığı ve beni yaratmak gibi bir nedenle Türkleri ayakta alkış-ladığıyım. Kimi ülkenin endişesi, kiminin korkusu, kiminin sevinci ve mutluluğuyum.

Herhalde tanımışsınızdır artık.

BEN GAP'İM!

Aslı BOSTANCI
Karşıyaka Anadolu Lisesi
9/B 972
İZMİR

GAP'LA

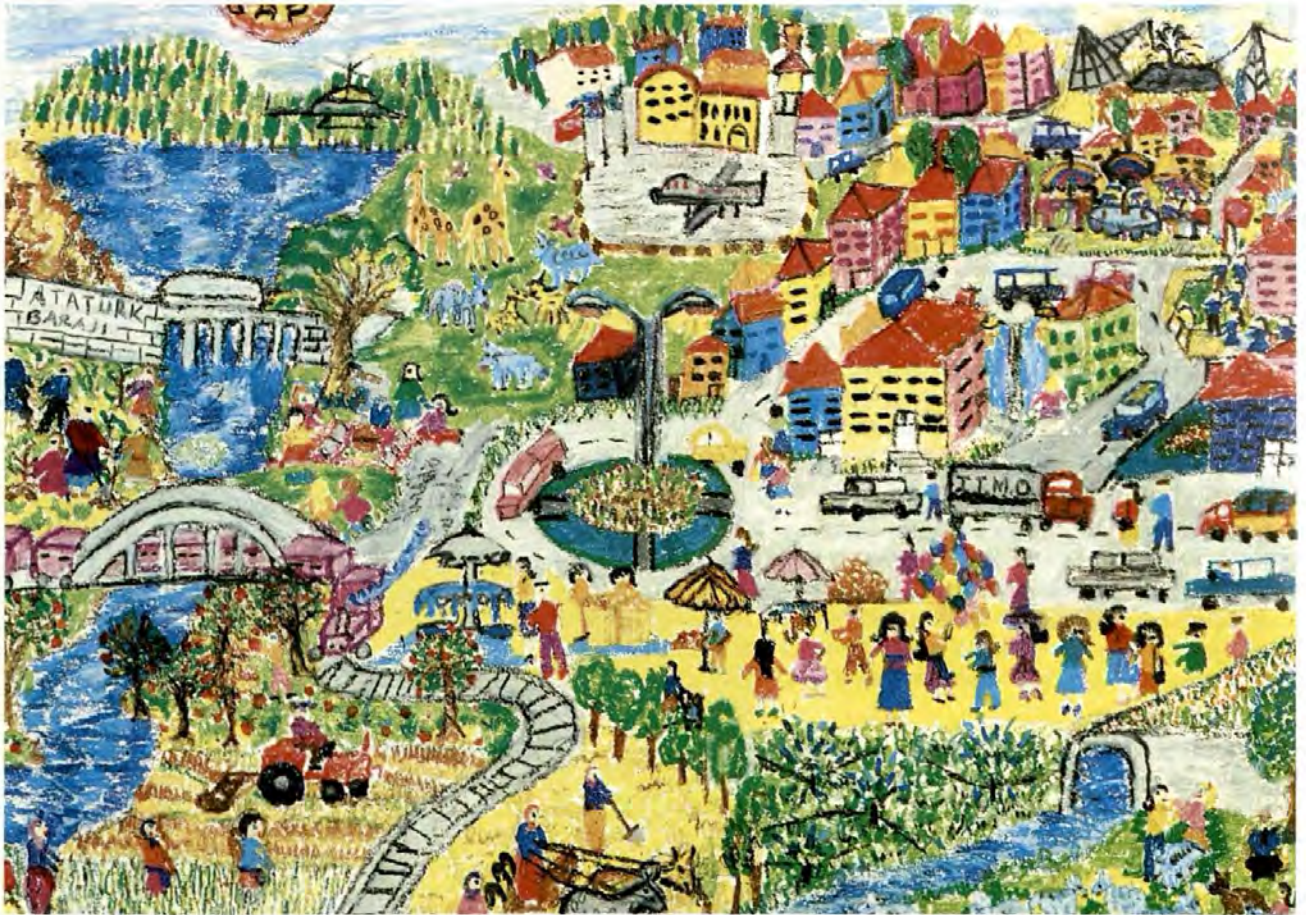
Yeşil, yeşile;
Ürün, ürüne;
Toprak, toprağa döndü GAP'la.

Kısır, ana;
Aç, tok;
Fakir, zengin oldu GAP'la.

Oraklar iş gördü,
Köylü tarlaya döndü,
İnsanlar şevkle doldu,
Hayat! hayat oldu GAP'la.

Gözyaşı kurudu,
Yüzler gülücüklerle doldu,
Toprağa bereket geldi,
Alın teri emek oldu GAP'la.

TÜRKİYE RESİM İKİNCİSİ

Meryem GÜMÜŞOĞLU

50. Yıl İzzet Baysal İlköğretim Okulu - BOLU

HAYALİN ÖTESİNDE BİR ADIM GERÇEK

Bir umut... Küçükük de olsa bir umuttur yaşatan insanı. Yarın herşeye rağmen güler bakabilmek için hayata, bambaşka dünyalarda hayaller yaşarız.

Bizim de hayallerimiz vardı. Doyasıya yaşadığımız düşlerimiz. Cana hasret toprak, yok olacağını bile bile döktüğümüz emeğimizi, alınterimizi içerken, üzülürken hep isteyip de yapamadıklarımıza, güzel şehirleri, büyük apartmanları, pırl pırl okulları düşünürken kurardık hayallerimizi.

Güzelliklerden yanaydı elbette umutlarımız. Bir gün doyasıya, kana kana, suya, tohuma, yeşile doyumayı isterdik toprağımızı. Bunca yıldır somurtan yüzü gülsün, o güldükçe biz de daha çok ter dökelim, yorulalım, isterdik. Çünkü güldüğünde hayata gebedir toprak. Ve hayat, genç kız zerafetinde bir başak, sülden ak pamuk, yurdumun gücüne güç olur ellerimizde.

Okumak, öğrenmek aşkıyla yanıp tutuşuyorduk birçoğumuz. Gök, yere küstü mü, akın akın dualara çıkardı, başımız ve ellerimiz maviye dönük. O zaman herşeyden çok içimizdeki aşkı hatırlar, bir yıl daha okula devam edebilmek, kitap alabilmek için en içten duaları biz yapardık yağmura. Yağmurun çok ama çok yağacağını, o yılın hiç olmadığı kadar verimli ve karlı geçeceğini, değil okula gitmek belki de bir sürü hikaye kitabı bile alabileceğimizi düşlerdik.

Bir ağızdan, türküler söyledik uzun kış gecelerinde. Ama en çok ayrılığı, hasreti, endişeleri anlatırdı türkülerimiz. Çünkü hepimizin bir sevdiği uzaktan uzağa sılayı anardı o an, bildirdik. Acımaksızın insanın ruhunu kemiren o büyük şehirlerin yollarına düşmüştü oğullarımız, kardeşlerimiz, sevdalılarımız. Sonra türkü biter, gözlerimiz pencerenin ardına dalar, o kör karanlıkta sevdiklerimizin bir gün gelip de yanibaşımızda olacağı, ekmeğe özlemle, ağıtla bedel ödemeyeceğimiz günleri yaşadık bir başımıza. Gece güne devrildi o zaman. Aydınlanırdı yüreklerimiz.

Biz Güneydoğu'nun tabiata yenik insanlarıydık. Bizim de hayallerimiz vardı. Ama onlar olmazdı, olamazdı.

Ve bir sabah uyandıığımızda, insan aklının ve üretkenliğinin sıcak, güler yüzlü güneşi doluyordu evimize. Bu güneş, GAP, elimizden tutacak, yenilginin bir kader olmadığını gösterecekti. Dört elle sarıldık GAP'a. Sevdik hepimiz, bir ananın doğmadan sevmesi gibi yavrusunu.

Evimize, içimize dolan bu proje sayesinde birkaç yıl önce imkansız olanlar, şimdi bir adım. Artık yağmur dualarına çıkmıyoruz. Babam attıkça tohumları, döktükçe emeğini bire bin fıskırıyor topraktan. Hepimiz, hepimiz okuyabileceğiz artık.

Geceleri yatarken kutsal bir melodi gibi, dinliyoruz fabrikaların sesini. Özleme, hasrete çekilen duvarları, binlerce insanın, binlerce çalışan, üreten insanın hissettiklerini anlatıyor fabrikalar.

GAP'a türküler söylüyoruz şimdi. Yüksek duvarlarında yankılanıyor sevgi dolu, mutluluk dolu türküler. Ona teşekkür eder gibi bize getirdiklerini anlatıyoruz. Dahasını söylüyor. Yolları, hastaneleri, fabrikaları, okulları, gösteriyor. Seviniyoruz, çok seviniyoruz.

O da bizden biri. GAP, en iyi dostumuz.

Ve artık bizler, gerçekler kucakladıkça hayallerimizi, daha çok, daha çok yaşamak istiyoruz. Daha çok seviyoruz ülkemizi!

Didem ÇAKTIR
Kilis Lisesi
V. Dönem 1949
KİLİS

TÜRKİYE RESİM ÜÇÜNCÜSÜ

Gonca ÇETİNKAYA
Barbaros İlkokulu
ANTALYA

TÜRKİYE ŞİİR İKİNCİSİ

GAP'İM

"Yedi küpeli gelin" diyorlar sana
Çöllerde hayat oluyorsun her cana
Çok büyük bir gurur veriyorsun bana
Dicle'm, Fırat'ım, GAP'ım, Anadolu'm.

Kurak geçerdİ güneysin yazı, kışı
İşlenmiş çatlak toprağı, kara taşı
Sudur bütün varlığın, bolluğun başı
Keban'ım, GAP'ım, Anadolu'm.

Görün yakında bahçeleri, bağları
Türkler nasıl damgalıyormuş çağları
Delip delip geçiyorsunuz dağları
Atatürk'üm, GAP'ım, Anadolu'm.

Karakaya'nın gamlı, kara adına
Varılacak bereketli su tadına
Güneylim erişecek her muradına
Karakaya'm, GAP'ım, Anadolu'm.

Yine üşüşüyor başına kargalar
GAP'ım kıskanç olan dünyayı ırgalar
Ya içteki uslanmaz deli fırkalar
Devegeçiti'm, GAP'ım, Anadolu'm.

Çıksam baksam yücelerden her bir yana
Güç, kuvvet, canlılık veriyorsun bana
Herşeylerim feda olsun artık sana
Kıralkızı'm, GAP'ım, Anadolu'm.

Coşarak koşar gelir Dicle'm Fırat'a
Yeni barajları bir bir saya saya
Damgasını vuruyor Türkiye'm çağa
Dicle'm, Fırat'ım, GAP'ım, Anadolu'm.

Uslanıyor azgın akan Dicle, Fırat
Bunlar kolay erişilmeyen bir murat
Barajlar karşısında coşuyor berat
Birecik'im, Batman'ım, GAP'ım, Anadolu'm.

Berat BAŞER
Şehit Şaban Karadoğan Ortaokulu
Yerköy – YOZGAT

DÜNYANIN SEKİZİNCİ HARİKASI

Bir rüyaydı o, gerçekleşmesi çok uzak bir hayaldi. Ta ne zamandır insanları "keşke biraz daha su olsa da şu verimli toprağı işlesek..." dilekleri artık gerçek olmuştu. Doksanlı yılların başında tamamlanan ve faalemete geçen üniteleri umutları filizlendirecekti. GAP artık hayal değil, gerçeğin ta kendisiydi.

Güneydoğu insanı çalışmak istiyordu, üretmek istiyordu. Ama elden ne geldirdi. Yağış azlığı ve sulama yetersizliği, hem yüreğinde verimi gizleyen toprağı, hem de insanları üzüyordu. Verimliydi topraklar. Düşünün; insanlığın ilk tohumlarını, Harran Ovası'ndaki izleri düşünün. Tarihteki "Yukarı Mezopotamya" değil miydi GAP Bölgesi? Orası dün "Verimli Hilal"di. Bugün niye olmasın?

Herşey herşey olacaktı, can gelecekti çorak toprağa, ülke kalkınacaktı, insanlar çalışacak, göçler duracaktı. Projede çalıştı Güneydoğu insanı. Canını dişine taktı da çalıştı, emeği olsun diye çalıştı. GAP'la tekvücut oluvermişlerdi.

Harran Ovası'nda, Mardin Ovası'nda hiç mi ürün yetiştirmiyordu? Yetiştirmiyordu yetişmesine ama ancak kuraklıkla savaşılabilen ürünler. Ama bu yeterli değildi. Onlar, daha fazlasını istediler; iyi tarım, iyi ürünler elbette ülke ekonomisini de destekleyecekti.

Bütün çalışmalar tamamlanmıştı artık. İçinden bir tırın bile rahatlıkla geçebileceği büyüklükteki Şanlıurfa Tüneli, tarihi bir oyunda başroldeydi. Yılların hasretliği bitecekti artık. Çünkü Fırat, umut filizlerini yeşertmek için koşarak geliyordu.

İşte baraj kapakları açıldı, mutluluğu yüzünden okunan su, artık ovalara ulaşmak istiyordu. GAP'ı içinde yaşatan tüm insanlar bu tarihi anı, bu vuslat sahnesini heyecanla izlediler. Kimileri bir davul ile bir zurna ile halayı bile kurmuşlardı ki, kimi yaşlılar bu önemli olaya şahit olabildiklerinden olsa gerek gözyaşlarını tutamamışlardı. Eee... Geriye tek bir şey kalıyordu.

Tohumlar atıldı dualarla, türkülerle. Çoraklıktan kurtulup kendini toparlayan toprak ise tüm cömertliği ile tohumları yüreğine gömdü. Coşkun Fırat'ın azimli suları tohumları büyüttü, karpuz oldu tohumlar, pamuk oldu, sebze, meyve oldu. Sadece onlar mı emek verdi tohuma? Ökkeş Dayı'nın hevesi vardı toprakta, Hasan Amca'nın heyecanı vardı sulara, Hazal Gelin'in nabızı vardı tohumda. Kısacası yüreklerde GAP hasretliği bitmiş, tarif edilmeyen bir sevince bırakmıştı yerini. İş gücünün artmasıyla göçler büyük ölçüde azalmıştı. Artık bir güç vardı Güneydoğu'da.

Aylar hızla geçmişti bu sefer. Vakit, hasat zamanı olmuştu. Sanki, bir bebeğin doğumundaki heyecanı şimdi herkes yüreklerinde hissediyordu. Yılların özlemi, şimdi tarlalarda emek olmuştu. Büyüklerin bu hasat sevincini koşuşturarak paylaşılan küçükler de mutluluklarını böyle gösteriyordu. Biçerdöverler ve diğer iş makineleri birer birer tarlalara girmişlerdi. Pamuklar, pembe sarı çiçeklerle önce müjdeyi vermiş, sonra bembeyaz kendilerini göstermişti, karpuzlar ise büyüklüğü ve lezzeti ile herkesi şaşırtmıştı.

Bir düşün vardı sanki tarlalarda, bir sevinç seli akıyordu Güneydoğu'dan. Bu sel Fırat'ın nağmelerine karışıyordu. Çalışma azmi iki kat daha arttı Güneydoğu insanının. Altınbaşak ovası (Harran Ovası) adını haklı olarak taşıyordu. Ekonomiye kattığı değer altın kadar önemliydi. Asıl o halk, ve alınteri altının hammaddesiydi.

Bu hasat, hasat değil, hasattan öte birşeydi. Eminim ki bu hasatta, insanlar yorgunluklarını bile hissetmediler. Umutlarını görüyorlardı tarlalarda...

Bana kalırsa gerçekten Güneydoğu insanı, azimli, hevesli, mutlu ve başarılı. Ve Güneydoğu Anadolu Projesi ise **Dünya'nın Sekizinci Harikası**...

TÜRKİYE ŞİİR ÜÇÜNCÜSÜ

GAP

Senin temellerinin atıldığı gün,
Biz de...
Gözlerde umut ışıkları, yürekler kıpır kıpırdı.
Etrafımızda...
Gıpta, çekememezlik biraz da korku.
Olamaz dediler,
Oldu.
Yapamaz dediler,
Yaptık.
Hem de;
Mühendisi Türk, İşçisi Türk
Bir dünya cenneti yarattık,
Anadolu'mun güneyinde, Türkiye'm de.
Bereket, bolluk fişkıran
Kızgın çöl güneşiyle çatlayan toprak!..
Harran'ım, Urfa'm, Siirt'im, Diyarbakır'ım, Adıyaman'ım.
Bak!.. Sana su getirdim.
Kana kana iç...
İç kil Bana buğday ver.
İnsanları doyurayım.
Aç kalmasınlar.
İç kil Bana pamuk ver.
İnsanları giydireyim.
Üşümesinler.
Atam, Atatürk'üm.
Yanılmadın.
Cumhuriyet'i bizlere emanet ettin,
Dimdik ayakta.
Muasır medeniyetler dedin.
GAP'ta.

Atiye KÖSE
College Charles De Gaulle
FAMECK – FRANSA

ADİYAMAN İL BİRİNCİSİ

Deniz Aslıhan ÖZGÜROL
Özel Ketencioğlu İlkokulu 1-A ADIYAMAN

TÜRKİYE ŞİİR ÜÇÜNCÜSÜ

BUGÜN DÜĞÜN

Bir türküdür çatlamaş dudaklarda.
Gözlerde hiç bitmeyen bir umut.
Sevda'nın sevgiliye hasretidir.
Güneydoğu'dan Anadolu'ya esen bir rüzgardır GAP.
Ayşe Gelin'in
Nasır tutmuş parmaklarının kınası.
Ahmet Emmi'nin
Görmeyen gözlerinin şifası,
Güneydoğu'nun damarlarında şahlanan kandır GAP.

Bir güneştir,
Güneydoğu'yu aydınlatacak.
Bir selvidir,
Gölgesinde dinlenecek.
Kana kana içilecek bir su,
Yüreklerde parlayan ışıktır GAP.

Çiftçinin gönlünde sevda,
Öğrencinin elinde kalem,
Çobanın dilinde türküdür GAP.

Bir güneş doğuyor şimdi.
Ayşe Gelin, Ahmet Emmi!
Bırakın ağlamayı!
Bugün, sevincin günü...
Bugün,

Bir milletin destan yazdığı gün.
Bugün, hasretin dindiği gün,
Harran'ın Fırat'a kavuştuğu gün.
Bugün Bayram,
Bugün Düğün.
Sevin Türküm.
Eserlerinle övün.

N. Özge ÖZBİLGİN
H.M. Koçarslan Anadolu Lisesi
KİLİS

BATMAN İL BİRİNCİSİ

Nazlı AKAR
Fatih İlköğretim Okulu 5-C BATMAN

BABAMIN HAYALLERİ

"SU!... SU!... SU!..."

Babamın son sözleriydi bunlar... Onu kaybedeli yıllar oldu; ama son sözleri hala çınlar kulaklarımda...

Evet, "SU!"...

Hayatın vazgeçilmez dört unsurundan biri... Ama "Su"yun benim hayatımdaki önemi, diğer canlılardan daha fazla desem yalan mı olur acaba?

Sekiz çocuklu bir ailenin beşinci çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Doğduğumda üç damla su vermişler ağzıma; "Su gibi aziz, su kadar bereketli olsun" diye... Gelenektir bu, bilirsiniz. Hele Harran'da su, daha da büyük bir ihtiyaçtır, bolluğun, bereketin, hayatın –tam anlamıyla– adidir.

Doğmuşum doğmasına ya, Harran'ın yanmış, kavrulmuş, kıraç topraklarına ne bereket getirebilmişim, ne de bolluk. Babam, beni ilkokuldan sonra ortaokula göndermedi; gönderemedi daha doğrusu... İlkokul öğretmenim, babama "okut bu çocuğu Halil Amca! Heder etme, istikbal var bu çocukta. Orta mektebe, oradan da liseye gönder!" diye yalvarmış günlerce... Babam, zavallı, boynunu bükmüş. "Haklısın Muallim Bey, haklısın emme; maişet derdi. On iki dönümlük çorak arazi ancak kamımızı doyuruyor. Nasıl çocuğu şehre salıp masraflarını karşılayabilirim ki?" deyip susmuş... Benden küçük kardeşlerim de ilkokuldan sonra okuyamadılar. "Maişet derdi"nden, tarlaların çoraklığından, "Su"dan, "Susuzluk"tan...

İçimden bir türlü atamadığım okuma hevesi, o günden beri, çatlamış tarlalara düşman etti beni. O günden sonra daha hırslı kazdım toprağı, daha hırslı çapaladım; oç alırcasına. Ama, hasat zamanı hep aynı oldu verim. Artmak şöyle dursun, her yıl mahsulümüz gittikçe daha da azaldı...

Yine de babam, "Su!" diyordu daim. "Su gelmeli bu ovaya, yoksa bu topraklar taş kesilecek. Sefalet her geçen gün daha da artacak!" diyordu ya, hayaller de kuruyor "Bir gün bu ovaya Fırat'dan su gelecek; şu kara-kuru

toprak, sarı altın olacak çil çill... Gelecek, gelecek, inanıyorum. Ama biz göreceğ miyiz, Allah bilir!" diye de ekliyordu.

Zavallı babam, hep bu hayallerle yaşadı ve son sözlerinde yine "SU!... SU!... SU!..." diyerek sanki suyu çağırırdı Harran Ovası'na...

Gün oldu, devran döndü; babamın duaları kabul, hayalleri gerçek oldu. Evet, su geldi Harran Ovası'na; lakin görmedi babam bunu... Varsın olsun, çocukları gördü ya; torunları görecek ya!...

Şimdi, çatlamış, kıraç, yanmış ve kavrulmuş topraklar yok artık.

Bire bin veren, sulu, verimli araziler var Harran Ovası'nda.

Çocuklarımız gülüyor artık. Hevesleri kursaklarında kalmıyor. Topluca orta mektebe gidiyorlar, güle oynaya. Oradan liseye, daha sonra da üniversiteye gidecekler. "Maişet derdi" bitti gayri. Eller, kara saban yerine traktör direksiyonu tutuyor. Gönülümüz kadar genişledi her yaz Harran'da bayram var; Harran'lı mutlu, zengin... Ülkem, aydınlık ufuklara daha çabuk erişecek...

Ve babamın mezarında her dem çiçekler gül açacak!...

Sibel GÜL
Gölbaşı Çok Programlı Lisesi
10-B 4. Dönem 176
Gölbaşı – ADİYAMAN

ADIYAMAN İL BİRİNCİSİ

UMUDUMUZ GAP

Vahşi bir at gibiydi Fırat,
Koşuyordu taşı toprağı önüne katarak,
"Durl!" dedik Fırat;
Dizginledik, önüne eşsiz bir bend yaparak.
Kurumuştı Harran'ın toprakları, çatlamıştı,
Başakların boynu büküktü, yanıyor toprak.
İnsanlar aç, bebekler çıplaktı;
Yoktu gölgesinde oturulacak bir ağaç
Sıraladık kol kol kanalları,
Verdik buz gibi Fırat sulanını
"Al!" dedik Harran; iç, iç, doya doya!...
Kana kana, istediğin kadar...
Senin artık Fırat!...
İşin olacak Harranlı'm,
Aşın olacak Harranlı'm!
Dikeceksin boy boy fidanları,
Alacaksın sepet sepet meyvalar,
Kıskanacak seni Çukurova,
Harran'ın da beyaz pamuk tarlaları olacak
Fabrikaların boy boy yükselecek,
Yeşillenecek dağların, ovaların
İhraç edilecek ürünlerin.
Doyacaksınız! Doyuracaksınız, sen bak.
Gururumuzsun, umudumuzsun GAP!...

Halil İbrahim ÇOLAK
Gölbaşı Anadolu Lisesi
Gölbaşı – ADIYAMAN

BATMAN İL BİRİNCİSİ

ARMAĞANLARIN EN KUTLUSU

Düğünümüz var bugün
Davetlidir tüm dünya
Gelinin boynunda yedi taşı gerdan
Armağan olsun sana Güneydoğu
Fırat Harran'la buluşuyor bugün
Horon tepin hey halkım
İşil işil parlayan gerdan
Armağan olsun sana Güneydoğu
Çatlayan topraklara bereket
İşsiz halka ekmek
Mutluluk doludur her yürek
Armağan olsun sana Güneydoğu
Fırat'la Dicle kavuştu Harran'a
Tüm köylü erdi muradına
Binlerce şükran GAP'a
Armağan olsun sana Güneydoğu
Gayri daha dolgundur başaklar
Mutluluğu okunan suratlar
GAP size miras çocuklar
Armağan olsun sana Güneydoğu
Ülkeme bir kutlu abide
GAP güldürdü bizi ekinde
Ekinler bire bin verdiğinde
Armağan olsun sana Güneydoğu.

Gül MİRKAN
Batman Anadolu Lisesi
8-A 300
BATMAN

MONTES LA JOLIE – FRANSA

Zeynep EREN
Ecole Jean Mermoz Montes La Jolie – FRANSA

GAZIANTEP İL BİRİNCİSİ

Emin KÖR
Cumhuriyet ilkokulu 4-A Araban – GAZIANTEP

BİR FİDANIN GÜLLERİ

Güneşin doğduğu yerde bir yer düşünün. Bu yer öyle bir yer olsun ki, bütün bir ülkeye can versin, kan versin. Taşacak bir damla sudan metrelerce relerce kurak yerler islansın. Islanan toprakların yerini içinde ümit barındıran nice kökler alsın. Küçük bir yaprak olsun ki, o sıcak insanların yüzlerinde mutluluk fişkırtacak. İşte bu yer ülkemizin incisi "GAP" olsun.

Selam olsun vatanıma, müjdelere olsun. GAP'ın gür sesi Dünya'da yankı-lansın. Ayşe de görsün Ahmet de. Fırat ile Dicle'nin bu fermansız düğününü. Ben Dicle'yim, sen Fırat. Toprak da anamdır. Bugün bir başka coşmuştur toprak anam. Törelere inat. Hem öyle bir coşmuştur ki bayramlık çocuk bile yanında şeyh kalırdı. Neden diye sorma yadigar? Bugün, tohumlarımızın toprağı yapıp, güneşe el uzatma günüdür. Sen bilemezsin. Ama o bilir. O bilir ancak dudaklarının dayanılmaz çatlaklığını. Açlığı ve susuzluğu. Çektiklerini o bilir. İnsan feryatlarının çekinilmezliğini. Hani ağlamak vardı ya hıçkırıracasına. Ama o da olmazdı. Çünkü gözyaşları bile kurumuştur, bu kavurucu kuraklığın yumruğu altında. Dilsiz, sağır bir bülbül gibi sesini duyuramamanın sancısı sarmıştı dört bir yanını. İşte o an sihirli bir beste duymuştu. Şarkıyı hasretinin adı söylüyordu. Hasretinin adı Dicle idi. Özürlülerinden eser kalmamıştı sanki bir anda. Kaygıların içinde kıvranırcan, sonsuza dek kaygisizce yaşamak ne garip şeydi. Derken dört bir yanını karıncalar sardı. Bu nasıl karıncaydı ki toprak ananın yüreğini buğulandıran. Hele o renkleri yok muydu? O daha bir başkaydı. Kırmızı-beyazlara bürünmüştü dört bir yanı. Yoksa onlar birer çiçek miydi? Bu kadar çabuk olamazdı ki. Gülümsedi. Ve bu gülümsemeye anladı ki etrafındakiler ne birer karıncaydı, ne de birer çiçek. Onların her biri yiğit bir Türk evladıydı. Kızı Dicle ile Fırat'ı birleştiren de onlardan başka hiç kimse değildi. Bunu da anlamıştı. O, düşünce trenindeki yolculuğuna büyük düğünün ilk müziğiyle son vermişti bile. Toprak ana, büyük bir zafer kazanmış gibiydi. Çünkü bu düğün, şanlı Türk Tarihi'nde ölümsüz bir sayfa daha açmıştı. Öyle ki bu sayfaya yazılacak her kemile, doğulu fakirimin sofrasını şekillendiren bir

bitki çiçeğinin adı olacaktı. Hani bir tohum ekmişim ya? Ta yıllar öncesinde, metrelerce ötesine. İşte bu tohumum toprak anamın fermanı olacaktı. Bilmem beni anlayabildin mi, yadigar? Düğünüm bitti, müzik sustu diye, sarıma ki eskiye döneceğiz. Biz artık farklıyız. Çünkü düğünüm günlerce mühürlendi, Mühürün üstünde şanlı bir ad var şimdi. "GAP". Her bir harfini altınla yazdık biz bu mührün. Bilyorsun. Ve yine görüyorsun ki Güneydoğulum karartıları, üzüntüleri hiçe sayıp, arkasına aldı bile. Beyazlara büründü. Sevdalı bir gelinmişçesine. Kimbilir belki uçarı bir kelebekmişçesine. Çünkü o yaralı kuşum, artık "Keşke"ler altında ezilen, basit bir kurşun kalem gibi silinen binlerce Hasan'dan biri değildi. O, yalnız bir Hasan'dı. Öyle değil mi, Yadigarım?

Şimdi dönüpte düğünümün adına, GAP'a bakıyorum. Meğer bu ülkenin yüreğine su serpen bir nehir olmak, ne büyük bir şerefmiş. Zamanın benim, senin ve herkesin çalışarak, üretme zamanı olduğunu anlamakta en az onun kadar şerefli bir şey. Sen beni anlarsın, beni hissedersin ey yüce yadigarım.

Ey anaların anası! Şimdi seninleyim. Seninle göz göze, diz dize. Fırat'ım da kapıda seni bekliyor. Anlayacağın bugün herkes seninle. Sen endişelenme ey toprak anam. Sen hep türkülerini yak, o tükenmez nefesinle. Sen vatanını yaşa, vatanın seni yaşasın. Türkiye'ni arkana al ve dünyalara taşı. GAP'ın mavisı gibi hep sonsuz ol. Sonsuzluğun derinliklerinde, birgün mutlaka seninle yeniden beraber oluruz. Bunu asla unutma!...

BEREKETLİ YILLAR

Bayram eder o toprak,
Yeşerir dalda yaprak,
Yükselir bayrak bayrak,
GAP'la varsın Türkiye'm.

Yeşerir ovan, dağın,
Üzülme doldu bağım,
Bereketli toprağım,
GAP'la varsın Türkiye'm.

GAP benim iki gözüm,
Su hayattır, su özüm,
Ürünlere gelir çözüm,
GAP'la varsın Türkiye'm.

Suyun aksın daha gür,
Sür tarlanı çabuk sür,
Başaklar başka özgür,
GAP'la varsın Türkiye'm.

Hasat veriyor tarlan,
Suya doymalı Harran,
Boşa gitmesin çaban,
GAP'la varsın Türkiye'm.

Yeşil yeşil dağlarım,
Hasat verdi bağlarım,
Doldu taşı ambarım,
GAP'la varsın Türkiye'm.

İZMİR İL BİRİNCİSİ

Cihan GERÇEK
Sabri Öney İlkokulu Gaziemir - İZMİR

KİLİS İL BİRİNCİSİ

Onur BELGİN
Özel Mehmet Döğme İlkokulu 1-A KİLİS

YENİ BİR YAŞAM KAYNAĞI

Yıllardır, yeryüzünde yeşeren bitkilere yaşam olanağı tanımayan, gökyüzündeki kızgın güneşin, çevreyi kuruttuğu gibi, umutları da kurutan bir bölge vardı. Adı: Güneydoğu Anadolu Bölgesi.

Yüzyıllar önce yemyeşilmiş bu bölge, Mezopotamya adıyla tanınmış. Bu yörenin umutları da yeşil, taze ve koskocamanmış. Bereket, ticaret ve bilim ışıkıyormuş bu topraklardan. Örnek alınır mı diğer topluluklarca buradaki uygarlık.

Nasıl olmuş bilmiyorum ama, bu yemyeşil cennetin üzerinde kara bulutlar dolaşmış olacak ki, gün geçtikçe bir cehenneme dönüşmüş. Kopmuş tüm yaşam damarları. Toprak, çıplak ayakla tarlada çalışan işçilerin toprakları gibi çatlamış. Gülen yüzler solmuş ve bereket yerine açlık hüküm sürmüştü bu topraklarda. Gün geçtikçe büyümüş açlığı buradaki insanların. Böylece, alıp heybesini göç etmiş oralarından uygarlık. Bir başına ve yavan kalmış herşey. Buralarda aradığını bulamayan insanlar, başka kapılarda arar olmuşlar kismetlerini. Ve küsmüş toprak çapaya, orağa: çapa ve orak da toprağa. Ama umut tükenmemiş. Kederli yüzlen, nasırlı elleriyle insanlar, bağdaş kurarak köşelerinde düşmüşler eski güzel ve mutlu günlerini. İnanmışlar tekrar yeşereceğine her yerin.

Ve birgün o güzelim düşleni, gömüldüğü umutsuzluktan kurtaran bir müjde duyular yanlarından tüm tarlalarnı. "Mezopotamya tekrar cennete dönüşecek. Herşey eskisi gibi olacak. Toprak açlık değil, bereket kokacak. Bir koyup, yüz alacaksin. Asık suratlar gülecek, kırıksız alınlar düzelecek. Emzirecek şefkatli bir anne tarafından tüm yöre halkı" diye.

Bütün bu ova, canlısı-cansızıyla kulak kesilir bu sese. "Kim? Nasıl? Nerede? Ne Zaman?" gibi meraklı sorularla bir cıvıltı, bir canlılık alır başını gider kulaktan kulağa...

Evet, ve sonra dörtbir yanda sevinç çılgınlık atılır. Girip kol kola kardeşçe, dostça, umut ve sevgi dolu kalplerle halay çekerler hiç yorulmadan.

Bir zamanlar elinden tüm güzelliği alınan bu bölge için bir proje gerçekleştirilmek istenir. Adı: "GAP". Yani, Güneydoğu Anadolu Projesi. Bilim ve teknolojiyi, sıvayı kollarını, venileri el ele ekme için umudu topraklara, yok etmek için işsizliği, sefaleti, açlığı bu yöreden. Sonra, koskocaman bir şantiyeye dönüşür bölge. Birer aç çanavar gibi dişlerini geçiriverirler toprağa makinalar.

Ve yıllardır yanibaşımızda salınarak akıp giden, buradaki sefaletin gözyaşlarına benzettikleri Dicle ve Fırat Nehirleri'nin önüne set çekilip, baraj dedğimiz olgu gerçekleştirilir. Artık bu bol sular boşa akmayacak ve avucumuzda biriken sevinç gözyaşlarına dönüşecek. Ayplanan barajlarla suyumuzu binkirip, modern bir sistemle bu uşuz bucaksız verimli topraklara yaşamın yeniden yeşemesi için akıtıyoruz ve akıtacağız.

Bu mükemmel proje can kaynağı İki nehirimiz, Dicle ve Fırat üzerinde yirmi iki baraj, ondokuz hidroelektrik santrali yapmayı planlamış. Böylece sadece sulama değil, elektrik üretimi, tarım, endüstri, ulaştırma, eğitim, sağlık ve diğer yönlerden bölgenin ve ülkenin kalkınmasını, gücüyle, bölgenin bir cennete dönüşmesini sağlayacaktır.

Suyun sanki hiç bilmeyeceğimiz gibi sınırsızca tarlalara akışını, çiftçinin kureğiyle suya yol verişini ve o gülen yüzleri gördüm. Belki televizyondaydı bütün bunlar fakat herşeyi yanibaşımdaya hissedip, heyecanlandım. Çiftçilerin sevinçlerine ben de katıldım o an. Artık, gende kalan o kavurucu, ıssız çöllerin hüznünü nasıl paylaşırsak, bu günlerin yeşil tarlalarının sevincini de beraber tadıyoruz.

Bitecek açlık dolu günler. O kocaman tarlalarda büyüyen her başak, bir kamı doyurup, yüzü güldürecek, güç kuvvet verecek. Artık sel gibi akan gözyaşlarının özgürlüğü son bulup, ağlayan gözler ışık saçacak dörtbir yana.

Bebelerimiz dünyaya gelirken, aç kalmayacaklarını, okullara gideceklerini, kuytu köşelerde umutsuzca yaşamayacaklarını biliyor, rahatça bereket kokan havayı soluyacaklar ve böyle açacaklar gözlerini dünyaya.

Güneydoğu'yu altın gibi parlatan tarlalar, sağlık da verecek insanlara. Hastalıklan inilemeyecek, hastane yokluğu çekmeyecek insanımız. Dinç olacak. Hayat dolacak yüreği ve daha iyi çalışacak çiftçi tarlasında, daha iyi öğrenim görecek bilge beyinli çocuklar daha faydalı olacak herkes yurduna.

İşte böyle bir kurtarıcı, yara sancısı olacak GAP Projesi. Yediden yetmişe herkesi mutlu edecek, geleceğini güvене alacak ve şefkatli ile ilaç olacak herkese.

Mutluyuz ve hayat doluyuz gelecek için. Gelecekte yapacağımızı ve çalışmamızla güzelleştireceğimiz dünya için!

Çağımızda çözümsüzlük diye bir olay yoktur. Herşey çalışmak, birlik olmak ve özveriden geçer.

Gelin koca bir yaşam kaynağı olan bu projeyi avuclarımızda yeşertip büyütelim. Bunlara benzer daha birçok şeyin temellennini atalım kalkındırma için yurdumuzu. O zaman, daha bir anlamlı olur yaşamın.

DIYARBAKIR İL BİRİNCİSİ

GAP

Güzel toprağa bereket kattın
İnsanların gönlünü çabuk kaptın
Kısa zamanda çok işler yaptın
Bölgemizin gururusun sen

Aşılmaz engelleri aştın
Bir çok milyarları harcadın
Bunları bizim için yaptın
Bölgemizin gururusun sen

Barajlarımı, nehirlerimi desem
Yoksa teşekkür mü etsem
Bizim dostumuzsun sen
Bölgemizin gururusun GAP

Bölgenin bir parçası oldun
Milletin yardımcısı oldun
Herkesin ekmeek kapısı oldun
Bölgemizin gururusun sen

Serap DURUK
Diyarbakır Ortaokulu
DIYARBAKIR

MARDİN İL BİRİNCİSİ

BARAJDA HAYAT

Ah bir görsem o suyun akışını,
Kelebeklerin, kuşların sesini,
Bahçe ve tarlalardaki çiçeklerin geliştiğini,
Bilirim o zaman;
Baraj suyunun tünellerden geçerek
Tabiata hayat verdiğini.

Ne güzel çağlıyorsun önderimizin adını taşıyarak,
Suyunla şenlendiriyorsun bahçeleri, bağları, tarlaları,
Bir görsem, bir görebilsem güzelliğini,
Seninle yücelen, uygarlaşan ülkemizin yarınlarını.

Barajdan akın kanallardan geçerken
Sularsın bağları, bahçeleri tarlaları,
Adın gibi büyük, adın gibi öndersin,
Sen GAP'sın, cansın, kansın.

Ne güzel tarlaları suladığını görmek,
Mutluluk, neşe dolu günlere ulaşmak,
Ne güzel şenlikleri seninle yaşamak,
Seninle huzur dolu günlere emek.

Süleyman AKAN
Gazipaşa İlköğretim Okulu
MARDİN

SIIRT İL BİRİNCİSİ

Abdurramim KAYGUSUZ
Ondört Eylül İlkokulu 5-C SIIRT

ŞANLIURFA İL BİRİNCİSİ

Ömer Faruk FÖZOĞLU
Profilo İlköğretim Okulu ŞANLIURFA

MAVİ'NİN BEREKETİ

"Harran yemyeşildi" derdi ninem; "Bir Halil İbrahim bereketi fişkırırdı bu topraklardan", çorak toprağa bakar inanmazdım. Anlatırdı; Halil İbrahim bilmiş, toprak suyla buluşunca nice dua ve umutlarla ekilen bir dan bin dari olur, su dibini yağmur yaprağını besler. Bilmiş, bereket alintiri ile alınır, aş olur, iş olur; binlerce yoksulu doyurur. Hurma çekirdeği dikmiş, yine aynı umutlarla Harran'ın sıcak topraklarına. Fidan olmuş, ağaç olmuş, hurmalar yetmiş salkım saçak. Dillere destan olmuş Halil İbrahim Hurması; aş insanları doymuş, gölgesinde yorgunları dinlendirilmiş. Hep su toprağın elinden tutmuş.

Bu "Bereket"le başlamış herşey. Harran kültür merkezi olmuş. Binlerce insan Harran'da eğitilmiş; dünyanın her tarafına dağılmış. Bilgi güneşi Harran'dan eski kültür merkezinden doğmuş. İlim, ırfan götürmüşler gittikleri yerlere. Mezopotamya yukarı çıkmış. Asma bahçeleri, süslemiş Harran'. Topraklarında her türlü sebze, meyve yetişmiş cümbüş cümbüş, ahenk ahenk. Çukurova'dan önce geliyormuş Harran.

Firat küsmüş Harran'a sonra yatağını değiştirip alıp başını gitmiş. Taşmamış azgın Firat, akmamış şılın şılın, sulamamış Harran'. Yeşil bereketini yitirmiş, sınının hükmü sümüş. Yeşilin o gizemli ahengine, o büyüüne alışan gözleri rahatsız ediyormuş, çatlak toprakları. Toprak acı çekişiyormuş, feryat ediyormuş. Azaptaymış toprak, toprak çöl, toprak fakir. Göç başlamış taş toprağı altın diyarlara. Umut kapısı olmuş Çukurova, bel bağlanmış pamuğuna. Gidenlerin ardından "gitmeyin! bir umut?" dercesine ağlamaklı bakmış gözler. "Başka çareleri yoktu" derdi ninem. Hüzünlendir toprağa bakar, göğe bakardı. Rahmet varsa bereket var. Ben bilirim suya hasretlik nedir. Ben bilirim açlığın feryadını. Yeni bir bebeğin hayatı tanımadıcan can varlığını ben bilirim. Nica ağrılarla ölen dedelerin, gurbeti, açlığı; çorak topraklara yakılan ağıtlardaki hüznü ben bilirim. Yanmayan bilmez, çekmeyen bilmez derit acısını.

Firat'ım, barışın zamanı geldi. Harran "Bereket"e hasretti, suya feryat ediyordu çatlama dudakları, susamış toprağın. Hasret dinneliydi. Firat'ın suyu vuslat için hazırıldı. Bu topraklar gebeydi yeni bir geleceğin geleceğine. Suyu çoşacak olan sadece kıraç topraklar değil; umutları yeşerip yeniden canlanacak, sevgileri yeniden doğacak. Gurbet acısı yok. Güneş her yeri yakıp yıkmıyor. Yanımızda artık, düşman diye gördüğümüz taş toprağı kavuran ateş, güneşin doğuşu, aydınlık bir hayata başlayış Harran'ın çorak vadilerinde. Güneydoğum ağlamayacak. Adıyaman'ım suya hasretlik yok. "Yeni Göller Şehri"m çile çekmek yok. Urfa'm o uzun tünellerinde coşturacaksin Harren'. Suyu çoşar toprak. Fişkırır deryalara. Ezom gözyaşı dökmeyecek. Firat GAP'la elele "Sadık Yar"ın göğsünde yeni bir nefes, yeni bir hayata hazırlanıyor.

Keşke! Keşke görseydi ninem masal diye anlattıklarının gerçek olduğunu. Halil İbrahim Ruh'u'nun dolıştığını yeniden Harran'da. Ömrünün son günlerinde gördüğü elektriğin Harran'dan tüm yurda yayıldığını.

İşte! Sabır meyveleri olgunlaşıyor, Alıyoruz emeklerimizi, alınterimizi. Güneş bir başka doğuyor. Pamuklar bir başka nağme ile dans ediyorlar, dantel dantel önyörler mutluluğu. Akpapak kozalarındaki beyaz gülümseyiş "Merhaba" diyor. Bir başka büyüyor tütün. Endamlı, zarif, yaprağı güzel, biçimi güzel; "Ben de varım" ezgisi sapsarı dudaklarında. Allanıp pullanıyor soya. Tarlalarda boy sürüyor yavaş yavaş; margarın oluyor, bereket oluyor, tat oluyor damaklarda. Yükseliyor buğdaylar, fişkırıyor filizlerini. Rüzgar nazlı nazlı sallandırıyor başaklarını, şarkısı başlıyor GAP'ın "Geliyoruz!" marmarına olacak, aş olacak, ekmecek nice buğdaylar; ihraç edilecek nice diyarlara. Yalan değil, umut değil gerçeğin ta kendisi bunlar, Mavi'nin Bereketi. Arpa ufuklara bir başka göz kırıyor, bira olup nice sevgilere sunulacak kadehler. Bereket gizli tadlarında. Diyarbakır'ın karpuzuyla, Kırkağaç'ın kavunuyla yarışıyor Harran. Yüreklere bir başka sevinç çarpıntıları. Bir başka hasat bu.

Bunlarla kalmayacak GAP, yeşile benzeyecek bu dağlar. İlik fidelerini diktğim çamıyla, kavayıyla. İklimi değişiyor Harran'ın, neme doycak mavi gök, kavulmak yok kızgın güneşin altında. Yeşille yazacağım GAP'ı dağlara, yamaçlara.

Mavi'nin bereketi bu barış, sevgi dostluk fişkırıtacak Harran'a. Suyu dağıtacak sevgileri damla damla. Yalnız başak vermeyecek toprak ana, buluşturacak insanları; sarısı, siyahı, kızılı, beyazıyla. Elele gönül gönüle olacak bu diyarlar, "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh"la.

Müjdelers olsun Atatürk Türkiye'sine! Gözlennin mavisini barajlara verdik, ideallerini yakaladık çağları delerek! Harran çiçekleri ektik topraklarına, dosta düşmana sunduk buket buket. Biraktığı topraklar bire bin veriyor mühendisimizin elinde. Halil İbrahim'e gelen bereket sentle yoğunlup, ümitle hasat ediliyor. "Ne Mutlu" ki bir Türk mucizesi daha yazılıyor tarihe. GAP'ım geliyiyor. Güneydoğum geliyiyor, Türkiye'm geliyiyor.

Ben anlatacağım torunlarıma muhteşem GAP'ın doğuşunu. İlik mahsullerinin bereketini görmenin doyumsuz gururunu. Ben anlatacağım "GAP'lı Yarımlar"ın sonsuzluğünü.

Mercan ASLAN

Vehbi Dinçerler Fen Lisesi

5-D 76

GAZİANTEP

SIIRT İL BİRİNCİSİ

GAP'A SESLENİŞ

Yurdumun bölgesisin,
Harran'ın incisisin
Geleceğin güvencesisin
Hayatımsın benim GAP.

Dünyada benzerin az,
Alinyazımızı yeniden yaz,
Bizi de yaşat biraz
Hayatımsın benim GAP.

Doğama hayat sundun,
Sesime kulak verdin,
Gecemi gündüz ettin,
Hayatımsın benim GAP.

Gururluyuz, umutluyuz şimdi biz,
Bu toprak bizim, elele vermeliyiz.
Yeşil yurt, zengin ülke geleceğimiz,
Hayatımsın, hayatımsın, benim GAP.

Nihat AKTAŞ
Çevik Ersin Temel İlköğretim Okulu
SIIRT

ŞANLIURFA İL BİRİNCİSİ

FIRAT

Yıllardır sefaletle, acılarla boğuştuk,
Bir lokma ekmek için, gece gündüz savaştık.

Bir kat yatağımızı, vurupta sırtımıza,
Düşüyorduk yollara yine ekmek uğruna.

Ekmek için İstanbul, ekmek için Adana,
Yok etti çocuğumuzu bu düşüşler yollara.

Artık göç etmeyiz asla toprağımızdan,
Güneş daha da parlak doğdu dağlarımızdan.

Sulanır çatlak toprak, sulanır ovam,
Sonunda gerçek oldu, yüzyıllık rüyam.

Bayram ilan ettik, davul, zurna çalıyor,
Delipte tüm dağları işte Fırat geliyor.

Kavuştu deli Fırat yıllar sonra Harran'a,
Harran sevgili gibi onu bastı bağına.

Delî Fırat söyle: Kaç can aldın kollarına,
Haydi, şimdi gelipte hayat ver toprağıma.

Artık toprağımızda ağaçlar yeşerecek,
Buğday, pamuk ve sebze yüzleri güldürecek.

Hüseyin TUTA
Merkez Ortaokulu
ŞANLIURFA

GERÇEK HAYALİ AŞTI

Nüfusu hızla artan Dünya'mızda tarım alanlarının yerini beton binaların alması, sanayileşmeyle beraber, tarımla uğraşanların sayılarının azalması ve gıda sıkıntısının giderek dünya gündeminin ilk sıralarında yer alması, Güneydoğu Anadolu Projesi'nin önemi daha da artırmış, bu projenin yapımını kaçınılmaz kılmıştır.

Projenin yapımından önce su ve toprak yan yana duruyor, buna rağmen toprak, yaz güneşinin altında yanıp kavuluyor, Fırat ve Dicle'nin suları boşa akarken, su toprağa, toprak ta suya hasret yaşıyordu.

1960'lı yıllarda toprağın suya olan hasretini dindirmek, Fırat'la Dicle'nin sularını dizginleyerek berekete dönüştürmek, su ve toprak kaynaklarının geliştirilmesiyle Güneydoğu Anadolu bölgemizin topyekün kalkınmasını sağlamak amacıyla, bu projenin yapımına başlanmış ve bugünkü projenin büyük bir bölümü tamamlanmıştır. Ancak 1960'lı yıllardabu projenin gerçekleştirilmesi düşüncesi hayalden öteye gitmemiş, kurulan hayaller bile, bugün gelinen aşamayı tasavvur etmeye yetmemiştir.

Barajların yapımıyla suya kavuşan bozkırlar, bir anda renk cümbüşüne bürünmüş, erozyonu önlemek amacıyla yapılan ağaçlandırmalar sonucunda, verimsiz ve kırıç topraklarda cennet andıran ormanların oluşması sağlanmıştır.

GAP bir proje değil, sihirli bir değnekti sanki. Dokunduğu yerleri rengarenk çiçeklerle süsledi, dağ taş, kurdu kuşu suya kavuşturup, kırıç toprakları binbir renge boyadı, tohumun bire on, bire yüz ürün vermesini sağladı. Bunlar da az geldi projeye. Yurdumuzun kurtarıcısı büyük Atatürk'ün adına yaptırılan ve adı gibi ölümsüz olan baraj sayesinde, onun gösterdiği "muassır medeniyetler seviyesine ulaşma" emelimizde gerçekleşti.

Genç kızlarımız GAP'ı işliyor kanavçelerine. Çimenin yeşilli, pamuğun beyazı ve buğdayın en güzeli, iltik iltik, desen desen işleniyor yastıklara. Artık düğün var Güneydoğu'da. Gürbüz buğdaylar omuz omuza vermiş halay çekiyor, pamuklar ovalara giydirmişbeyaz gelinliği. Kırılarda kırmızı laleler, sabah rüzgarı kekiğün, papatyanın kokusunu sürünmüş, dolduruyor ciğerleri.

Bir türkü tadında şimdi tabiat, içimi sevinçle dolduran ve beni gerçeklerden alıp, hülyalara salan bir türkü. Bahar kuzuları gibi koşmak, rengarenk kelebekler gibi do-laşmak istiyorum kırılarda. Güneydoğu'yu düşündükçe hayallere dalıyor ve bir ozanın eline saz alarak;

"Gökyüzünde öbek öbek turnalar,
Baraj gölünde raks ediyor sazınlar,
Güzel yazmış bu kaden yazınlar,
Sayende yüzümüz güldü Fırat'ım."

dediğini duyar gibi oluyorum.

Hayde bre! diyesim geliyor içimden. Zeybek gibi diz vursam toprağa, Kazdemişli'min horonunu tepmek, cennete gider gibi tarlaya gitmek ve toprakla kıyasla pamık etmek. Boş bozkırlarda boy gösteren ormanları, üretilen sebze-yi, yeşeren tohumları ve dallarda meşk eden kuşları düşünüyorum, öldürülen tabiatın yeniden dirilişini denli kavrayıyordum.

GAP sayesinde Güneydoğulu halkımızla adeta özdeşleşen yöresel kültürümüzün bolluk alıyor, geçim sıkıntısı yüzünden köylerden büyük şehirlere yapılan göçler duruyor, gideler için gurbet türküsü, dönmeyenler için ağıllar yakılmıyor. Nefes alan toprak güneş, hüznün ve perişanlığın değil, tatlı yorgunluğun ve mutluluğun simgesi oluyor. Tohumlar yok olmaya terkedilmeyecek artık. Su toprağın bağında; toprak tohum sancısında. Binlerce, onbinlerce tohumun üreme sancısı var toprakta. Bu canı yeni yeni yolların ve yeni iş sahalarının yapılmasını da sağlayacak ve GAP tarımın gölge kalkınmasındaki rolünü ispatlayan en güzel örnek olacak.

Hey gidi Güneydoğu'm! Bundan yirmi-otuz yıl önce böylesine güzelleşeceğimizi, böylesine verimli ve muhteşem olabileceğini kim kestirebilirdi ki. Hayali bile dihana değer bir manzara karşımızda duruyor ve göz doldurup büyülüyor insanı. Picasso'nun tablolarından daha büyüleyici, Alp Dağları'nın havasından daha leziz ve manzarasından daha güzel bir yer oluyor Güneydoğum.

Hayallerimizde dağları delmek vardı belki. Ama gün gelip çağları da yeneceğimizi, kimse düşünmemişti. Biz GAP sayesinde sadece dağları delmedik, çağları da yendik. Bu başarımla da bütün dünyaya, gerçeğin hayali aşabileceğini gösterdik.

*Güneydoğulu'mun alın teri, Fırat'ın sularına karıştı,

GAP denen mucizeyle, gerçek hayali aştı*.

Serdar BAŞARAN

Siirt Teknik Lise ve Endüstri Meslek Liseli

10-A 73

SIIRT

GAP VE TURİZM

Yöremiz tarihi eserleri ile, peygamberler diyarı olma özelliği ile, antik çağda eski medeniyetlere ev sahipliği yapmış olması özelliği ile, Harran gibi hayatın ve medeniyetin başladığı bir yere sahip olma özelliği ile turizm alanı içindedir.

Tüm Güneydoğu'yu bu turizm alanı içinde sayarsak haksızlık etmiş olmayız, tabii ki Şanlıurfa'nın yeri müstesnadır.

Tabii turizmi sınıflandıracak olursak bölgemizde deniz ve kış sporları olayı olmadığı için buradaki turizm daha çok tarihi eserlere sahip olunan yer açısından arkeolojik bir turizmdir. Antik çağa ve eserlere özellikle arkeolojiye meraklı olanlar buraları ziyarete gelirler. Genel olarak Türkiye'ye baktığımızda malesef yöremiz az kalkınmış, daha doğrusu geri kalmış yöreler arasında ön sıralardadır. Uzun yıllardan beri ihmal edilmenin sıkıntılarını yaşamaktadır. Bu dolaylı olarak tabiki turizm sektörüne de yansımaktadır. Yabancı bir turist geldiğinde iyi oteller ve gelişmiş sosyal tesisler malesef yoktur. Şartlar ulaşım dahil birçok alanda ilkel sayılabilecek düzeydedir. Yaşanan sıkıntıları saydıktan sonra nedenlerine ve çözüm yollarına bakmamız lazım. Bölgemizde turistleri çekecek tarihi cazibe yeterince vardır. Ama o turisti memnun edecek, kültür ve sosyal gelişme dahil bir çok konfor imkanı yoktur. Bu eksiklikler öyle kolay kolay giderilecek cinsten değildir.

Oysa yöremizde GAP Projesi adı altında dev bir proje hayata geçirilmiş olup yakın tarihlerde bir sosyal patlama şeklinde meyvelerini verecektir. GAP yani Fırat'ın Harran'a ulaşması ile yüzyıllardır susuz tarım yapılan bir ovada sulu tarıma geçilmiştir. Bu yöre ekonomisini tam elli katına çıkaracaktır. Yöre ekonomisi elli katına çıkınca Türkiye'nin ekonomisi ikiye katlanacaktır. Dola-

yısıyla insanlar daha çok üretecek daha çok kazanacak yeni tesisler açılacağından işsizlik asgari düzeye inecektir. Bu kazanç her türlü hizmete yansımaktadır. Dolayısıyla turizm de bundan nasibini alacaktır. Daha lüks oteller, daha iyi otayollar daha güzel sosyal tesisler yapıldıkça bu turistlerin ilgisini çekeceğinden talep daha çok olacaktır, daha çok turist gelecektir. Arkeolojinin yanısıra büyüyen baraj gölümüz av turizmi gibi ek bir kaynak sağlayabilir. Harran'la keşfedilen kaplıcaya ve içmeye modern tesisler ilave edilirse bir sağlık turizmi gelişebilir. Zamanla sınır komşumuzla ilişkilerimiz düzelirse bir sınır ticareti olayı ile ek bir turizm sektörü gelişebilir.

Bu anlatılanlar kesinlikle bir hayal değildir. GAP ve Fırat gittiği her yere bereket sağtığı gibi turizme de bir canlılık, bir ivme kazandırabilir. Bunun olmaması için neden görememekteyim. Yeter ki cesur atılımlar yapılsın, iyi niyetle yapılan hiç bir teşebbüs geri kalmaz.

Hayriye ATEŞ

Ticaret Meslek Lisesi

10-B 26

Yenişehir – ŞANLIURFA

1995 – 96 Öğretim Yılı "Okullararası GAP Konulu Resim, Şiir, Kompozisyon Yarışmaları" organizasyonuna katkılarından dolayı;
Vakıflar Bankası Genel Müdürlüğü'ne, T.C. Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü'ne ve Türkiye İş Bankası Genel Müdürlüğü'ne teşekkür ederiz.

ULUSLARARASI BANKACILIKTA TÜRKİYE'NİN GURURU
ZİRAAT 132 YAŞINDA

1863
132. YIL
1995

T.C. ZİRAAT BANKASI
BAŞARININ ADI

VakıfBank

21. Yüzyıl Bankacılığı